

เยาวชน

24

สดจากเยาวชน

รามะนา ฉิ่ง ม้อง โหม่ง ลูกแซก รัวซั๊บ สลับเป็นจังหวะกึกกัก

น้องร้อง พีรรับ ขับขานศิลปะ บอกเล่าเรื่องราวในโครงการติเกฮูลูเปี่ยมสุข ที่มีผู้ชมหลากหลายเกาะติดขอบเวที โดยมีศิลปินพื้นบ้าน เจาะปอ สะเม คูแล็กส์ซิด

กลุ่มนักศึกษาหนุ่มสาว คณะข่าวละครเร่ จากคณะวิทยากรสื่อสาร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (มอ.) วิทยาเขตปัตตานี นำศิลปะการแสดงละครมาผสมผสานกับการแสดงพื้นบ้านติเกฮูลูร่วมกับศิลปินตัวน้อย เพื่อให้เข้าถึงทุกเพศทุกวัย พร้อมบอกเล่าการสร้างสันติภาพใน 3 จังหวัดชายแดนใต้

เสียงขับขานบทเพลงดังขึ้น มีดนตรีคอยรับส่งเข้ากันเป็นจังหวะ แม้จะอยู่ในท่าหนึ่งแต่ลีลาการเคลื่อนไหวดูแล้วครึกครื้นจนต้องปรบมือตาม

ผู้ชมตัวน้อย

จากสองคณะเล็กๆ เมื่อหลอมรวมเข้าด้วยกันกลายเป็นการแสดงที่เปี่ยมพลัง

บรรยากาศในมหรรมครีอ์ย้ายสื่อพื้นบ้านภาคใต้ “ชมบัว รัวโพน จาโปตาแง สานพลังสุขจากสื่อพื้นบ้านปักษ์ใต้” จัดโดยสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย ร่วมกับมหาวิทยาลัยมหิดล ได้รับการสนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ในการดำเนินงานสื่อพื้นบ้านเพื่อสุขภาพเยาวชน ที่โรงเรียนวัดทะเลน้อย (ลอยประชากร) อ.ควนขนุน จ.พัทลุง

สืบสานติเกฮูลู

การแสดงในวันนั้นนอกจากติเกฮูลูแล้ว ยังมีเยาวชนตัวน้อยมาร่วมสืบสานศิลปะปักษ์ใต้ ทั้งมโนราห์ ร่องเง็ง หนังตะลุง ฯลฯ

นายเจาะปอ สะเม ศิลปินพื้นบ้านซื่อท้อง หัวหน้าคณะติเกฮูลูแหลมทราย กล่าวถึงลูกศิษย์ตัวน้อย 12 คน ที่ร่วมแสดงบนเวทีครั้งนี้ว่า เด็กๆ จบชั้นป.6 แต่ก็ยังพูดไม่ชัด เขียนหนังสือยังไม่ค่อยถูกต้องเลยอาสาเข้ามาสอนผ่านการร้องรำติเกฮูลู เพราะอยากสอนเรื่องภาษาให้เขาสื่อสารได้ถูกต้อง สื่อในประเทศไทยมีเยอะมาก เราที่เป็นสื่อบุคคลมารวมตัวถ่ายทอดสะท้อนเป็นบทกลอน ร้องรำทำเพลง ทำให้หลายๆ คนสนใจ

“บางครั้งพ่อแม่เขาก็มาแอบดู แอบฟัง

ตอนที่เราสอนลูกๆ เขา เพราะเป็นห่วงกลัวจะเข้ากับเพื่อนไม่ได้ ไม่เข้าใจสังคม กลัวถูกชักจูงไปในทางที่ไม่ดี เพราะรู้ไม่เท่าทัน ผมไม่ได้สอนเรื่องดนตรีอย่างเดียว แต่เด็กๆ ได้เรียนรู้เรื่องอื่นด้วย ได้รู้จักการทำงานเป็นทีม รู้จักความรับผิดชอบ ทุกคนต้องรับผิดชอบดนตรีคนละ 1 ชิ้น เรียนรู้การปรับตัวให้เข้ากับคนหมู่มาก

เด็กๆ มีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น เขาไม่ตะโกนโหวกเหวกเหมือนแต่ก่อน กล้าแสดงออก เคารพความคิดเห็นของเพื่อนๆ เด็กๆ ยังได้สืบทอดวัฒนธรรมศิลปะพื้นบ้านที่กำลังสูญหายไป ไม่เสียหายที่จะมาเรียนรู้ประวัติศาสตร์ของได้สอนเรื่องดนตรีอย่างเดียว แต่เด็กๆ ได้เรียน

ข่าวสด

Khao Sod
Circulation: 850,000

Section:บันเทิง/เยาวชน

วันที่: พุธที่ 14 ตุลาคม 2553

ปีที่: 20

ฉบับที่: 7259

หน้า: 24 (ซ้าย)

Col.Inch: 116.75 Ad Value: 163,450

PRValue (x3): 490,350

คลิ๊ป: สีสี่

คอลัมน์: สดจากเยาวชน: น้องพีซبانสืบสานดิเกสตู

รู้อย่างอื่นด้วย ได้รู้จักการทำงานเป็นทีม รู้จักความรับผิดชอบ ทุกคนต้องรับผิดชอบดนตรีคนละ 1 ชิ้น เรียนรู้การปรับตัวให้เข้ากับคนหมู่มาก

เด็กๆ มีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น เขาไม่ตะโกนโหวกเหวกเหมือนแต่ก่อน กล้าแสดงออก เคารพความคิดเห็นของเพื่อนๆ เด็กๆ ยังได้สืบทอดวัฒนธรรมศิลปะพื้นบ้านที่กำลังสูญหายไป ไม่เสียหายที่จะมาเรียนรู้ประวัติศาสตร์ของเรา เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นมรดกของเรา และเป็นอีกช่องทางที่ทำให้รู้จักรักตัวเอง รู้ว่าคนรุ่นพ่อแม่ ปู่ย่าตายาย วิถีชีวิตเป็นอย่างไร” ศิลปินครูดิเกสตูกล่าว

ด้านหนุ่มสาวจากกลุ่มข่าวอาสาสมัครเร่ มุ่งมั่นทำงานในการสร้างสันติภาพ 3 จังหวัดชายแดนใต้ และพร้อมจะมอบความสุขให้กับพี่น้องชาวไทย ที่ผ่านมามีหนุ่มสาวกลุ่มนี้ลงพื้นที่ในชุมชนจัดการแสดงเร่ บอกเล่าเรื่องราวต่างๆ ให้กับชุมชน เช่น เรื่องยาเสพติด สันติภาพ พร้อมสื่อสารกับผู้คนในชุมชนให้เกิดความเข้าใจกัน

“แต่ก่อนเราก็ก้าว แต่ตอนนี้เสียงตอบรับจากชุมชนดีขึ้น ไปนั่งบ้านไหนก็ได้ พ่อแม่เขาไว้ใจ จะบอกว่าข่าวอาสาสมัครเร่ มาทำละครมาแสดงดิเกสตูให้ดู บรรยากาศเปลี่ยนไป ทำให้เรามีพื้นที่ในชุมชนด้วย ต่างจากแต่ก่อนที่มีความระแวงสงสัย” คำบอกเล่าของ ทนาย น.ส.สุตาภัทร หมั่นดี นักศึกษาชั้นปีที่ 4 หนึ่งในสมาชิกข่าวอาสาสมัครเร่

“ไฟได้เราทุกคนสามารถช่วยเหลือได้ถ้ามีความสามัคคี อธิบายให้

น้องพีซبانสืบสานดิเกสตู

สันติเกิดในทุกพื้นที่ ไม่เฉพาะใน 3 จังหวัดภาคใต้ แต่เป็นทั้งประเทศ ความขัดแย้งทางสังคมจะแก้ไขไม่ได้ถ้าเราไม่ช่วยกัน”

ทนาย กล่าวต่อว่า เสน่ห์ของดิเกสตูคือการเล่นทำทาง หากเคยเห็นศิลปินรุ่นเก่าๆ แสดงจะมีการออกท่วงท่าเยอะมาก เสื้อผ้าก็เต็มยศ การร้องเพลงต้องใช้พลังเสียงมาก คนตรีเป็นจังหวะสนุก เรียกความสนใจได้ แต่กลุ่มข่าวอาสาสมัครเร่มีการประยุกต์ให้เข้ากับยุคสมัย นำละครและดิเกสตูซึ่งเป็นศิลปะพื้นบ้านเข้ามาด้วย เนื้อหาบทเพลงมีทั้งแต่งขึ้นเอง อย่างเช่นเพลงสันติภาพบ้านเรา จะร้องทั้งภาษาไทยและภาษามลายู

ทนายเล่าถึงความประทับใจว่า การแสดงของเด็กๆ น่าชื่นชม อย่างมโนราห์ เด็กๆ ไม่ได้ฝึกแค่ 1-2 วัน แต่ละคนกว่าจะแสดงได้ขนาดนี้ต้องใช้ความอดทนสูง ต้องมีสมาธิทุ่มเทในการฝึกซ้อม หรือน้องมอแกน จ.พังงา

หนุ่ม

ที่เขาใช้สื่อพื้นบ้านเป็นกระบอกเสียง บอกเล่าถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในวิถีชีวิต เห็นแล้วภูมิใจ สื่อพื้นบ้านแต่ละแห่งมีความน่าสนใจในตัวเอง

ด.ช.อภิวัฒน์ จันผลิก หรือ หนุ่ม วัย 14 ปี ชั้น ม.3 โรงเรียนวัดทะเลน้อย ที่หาดรามโนราห์ตั้งแต่ 6 ขวบ วันนี้หนุ่มไม่ได้สวมบทบาทเป็นนักแสดง แต่ขอเป็นผู้ชม ชมการแสดงของน้องๆ และพี่ๆ หนุ่ม

บอกเล่าอย่างอารมณ์ดีว่า ครั้งนี้ได้เห็นการแสดงของน้องๆ แล้วรู้สึกดี ภูมิใจได้เผยแพร่วัฒนธรรมพื้นบ้านของเราให้เป็นที่รู้จักและคงอยู่ต่อไป เพราะปัจจุบันเด็กรุ่นใหม่จะไม่ค่อยสนใจและไม่ค่อยรับเอาวัฒนธรรมใหม่ๆ เข้ามาแทนของเดิมที่มีค่า

ขณะที่ ไล้ นายเอกฉัก เมืองสองสี นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เล่าว่าบรรยากาศการแสดงวันนั้น สิ่งที่แตกต่างกันทำให้ยังสนุกคือการรวมวงกัน แต่เราสามารถแสดงได้ เราไม่แตกแยก เพราะเราเป็นดิเกสตู เป็นศิลปะพื้นบ้านเหมือนกัน ต่อให้ไม่เคยซ้อมด้วยกันเลยก็ตาม

ได้บอกเล่าเห็นแล้วภูมิใจในตัวเขา เพราะปัจจุบันไม่ได้มีแค่เราที่พยายามทำสิ่งเล็กๆ เหล่านี้ น้องๆ ทำได้ดี เห็นแล้วใจชื่นขึ้นเยอะว่าศิลปะเหล่านี้ยังคงอยู่ต่อไปแน่นอน

“ผมฟังผู้ใหญ่ในแต่ละจังหวัดทางภาคใต้เขาคุยกันในวงเสวนา

ใกล้กับทนาย

สำหรับการแสดงของน้องๆ

ข่าวสด

Khao Sod

Circulation: 850,000

Section: บันเทิง/เยาวชน

วันที่: พุธที่ 14 ตุลาคม 2553

ปีที่: 20

ฉบับที่: 7259

หน้า: 24 (ซ้าย)

Col.Inch: 116.75 Ad Value: 163,450

PRValue (x3): 490,350

คลิป: สีสี่

คอลัมน์: สดจากเยาวชน: น้องพีชชานสีบसानติเกตุ

เขาบอกว่าการแสดงอย่างเพลงบอกนำมาใช้กับดิเกตุ ร้องเงิง หนึ่ง
ตะลุง ทำให้เรารู้สึกว่าความหลากหลาย ความแตกต่างเหล่านี้
สามารถหยิบเอามาประยุกต์ใช้ร่วมกันได้”

สี่พี่น้องบ้านเป็นรากของเราที่มีมาแต่บรรพบุรุษซึ่งก็เคยเป็นเยาวชน
เหมือนกัน

“ไม่ใช่เรื่องน่าอาย แต่ทำให้เรารู้จักรากของตนเอง” โกกั้ว

ปฤษฎณา กองวงศ์